Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/65/ETY,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset

(EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/65/ETY,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotukset ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnot ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ([3]),

sekä katsoo, että

elävät eläimet ja eläinperäiset tuotteet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan luetteloon; näiden eläinten ja tuotteiden markkinoille saattaminen on tulolähde osalle maatalousväestöä,

tämän alan järkiperäisen kehityksen varmistamiseksi ja tuottavuuden lisäämiseksi kyseisille eläimille ja tuotteille olisi vahvistettava yhteisön tasolla eläinten terveyttä koskevat säännöt,

yhteisön olisi toteutettava toimenpiteet sisämarkkinoiden toteuttamiseksi asteittain 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä,

mainittujen päämäärien saavuttamiseksi neuvosto on vahvistanut eläinten terveyttä koskevat säännöt nautaeläimien, sikojen, lampaiden ja vuohien, hevoseläimien, siipikarjan ja siitosmunien, kalojen ja kalastustuotteiden, simpukoiden, naudan ja sian siemennesteen, naudan alkioiden, tuoreen lihan, siipikarjan lihan, lihatuotteiden ja riistan ja kaninlihan osalta,

olisi tärkeää vahvistaa eläinten terveyttä koskevat säännöt sellaisten eläinten ja eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamisessa, joita edellä mainitut säännöt eivät koske,

olisi säädettävä, että tätä direktiiviä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta villieläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen soveltamisesta yhteisössä 3 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3626/82 ([4]) soveltamista,

eräissä teknisissä seikoissa olisi viitattava eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettuun neuvoston direktiiviin 64/432/ETY ([5]) sekä yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/511/ETY ([6]),

tarkastusten järjestämisessä ja seurannassa sekä toteutettavissa suojatoimenpiteissä olisi viitattava eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien

([1]) EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 57
EYVL N:o C 84, 2.4.1990, s. 102
([2]) EYVL N:o C 38, 19.2.1990, s. 134
EYVL N:o C 149, 18.6.1990, s. 2 63
([3]) EYVL N:o C 62, 12.3.1990, s. 47
EYVL N:o C 182, 23.7.1990, s. 25
([4]) EYVL N:o L 384, 31.12.1982, s. 1. Asetusta on muutettu viimeksi asetuksella (ETY) N:o 197/90 (EYVL N:o L 29, 31.1.1990, s. 1)
([5]) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktiivi on muutettu viimeksi direktiivillä 91/499/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 107)
([6]) EYVL N:o L 315, 26.11.1985, s. 11. Direktiivi on muutettu viimeksi direktiivillä 90/423/ETY (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 13)

▼B

eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/425/ETY ([1]),

eläinten ja eläinperäisten tuotteiden kauppa olisi vapautettava, jollei toisin säädetä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta turvautumista mahdollisiin suojatoimenpiteisiin,

niiden tautien merkittävän leviämisvaaran vuoksi, joille eläimet ovat alttiita, olisi määritettävä erityisvaatimukset tiettyjen eläinten ja eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamisessa erityisesti sellaisilla alueilla käytävää kauppaa varten, joilla on hyvä terveystilanne,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan sekä Irlannin erityisasema, joka johtuu niiden sijainnista saarilla ja se tosiasia, että näissä maissa ei ole esiintynyt raivotautia erittäin pitkään aikaan, oikeuttaa erikoissäännökset, joille varmistetaan, että muualta kuin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai Irlannista peräisin olevien koirien tai kissojen markkinoille saattaminen näissä maissa ei aiheuta raivotaudin leviämisen vaaraa näissä valtioissa, säännösten kuitenkaan vaikuttamatta eläinlääkärintarkastusten poistamiseen jäsenvaltioiden rajoilta,

terveystodistus on sopivin keino taata näiden vaatimusten noudattaminen ja valvoa sitä,

yhteisön terveystilanteen säilyttämiseksi tässä direktiivissä tarkoitettujen eläinten ja eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamisessa olisi sovellettava niiden kauppaa varten säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, ja näiden vaatimusten noudattamista olisi valvottava kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärin tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY ([2]) periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti,

olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, ja

kansallisen lainsäädännön muuttamisen määräajan asettaminen päättymään 29 artiklassa 1 päivänä tammikuuta 1994 ei vaikuta eläinlääkärintarkastusten poistamiseen rajoilta 1 päivänä tammikuuta 1993,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä määritetään eläinten terveyttä koskevat vaatimukset elävien eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kun niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

Tätä direktiiviä sovelletaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 3626/82 nojalla annettujen säädösten soveltamista.

Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisiin lemmikkieläimiä koskeviin määräyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläinlääkärintarkastusten poistamista jäsenvaltioiden välisiltä rajoilta.

([1]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi on muutettu viimeksi direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

([2]) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktiivi on muutettu viimeksi direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

▼B

2 artikla

1 Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”kaupalla” direktiivin 90/425/ETY 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kauppaa,

b) ”eläimillä” muita kuin direktiiveissä 64/432/ETY, 90/426/ETY ([1]), 90/539/ETY ([2]), 91/67/ETY ([3]), 91/68/ETY ([4]), 91/492/ETY ([5]) ja 91/493/ETY ([6]) tarkoitettuja eläimiä,

c) ”virallisesti hyväksytyllä yhteisöllä, laitoksella tai keskuksella” kaikkia maantieteellisesti rajattuja pysyviä 13 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä paikkoja, joissa yhtä tai useampaa eläinlajia pidetään tai kasvatetaan jatkuvasti joko kaupallisessa tai ei-kaupallisessa tarkoituksessa ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavaan tarkoitukseen:

— näiden eläinten näytteilläpito ja yleisön sivistäminen,

— lajien suojelu,

— tieteellinen perustutkimus, soveltava tutkimus tai eläinten kasvatus tämän tutkimuksen tarpeisiin,

d) ”pakollisesti ilmoitettavilla taudeilla” liitteessä A lueteltuja tauteja.

2 Lisäksi käytetään direktiivien 64/432/ETY, 91/67/ETY ja 90/539/ETY säädettyjä muita kuin hyväksyttyjen yhteisöjen ja keskusten määritelmiä soveltuvin osin.

II LUKU

Kauppaa koskevat säännökset

3 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua kauppaa ei kielletä eikä rajoiteta muiden kuin sellaisten eläinten terveyttä koskevien syiden vuoksi, jotka johtuvat tämän direktiivin soveltamisesta tai yhteisön lainsäädännöstä ja erityisesti suojatoimenpiteistä, joita on mahdollisesti toteutettu.

▼A1

Kunnes kyseiset yhteisön säännökset annetaan, Ruotsi voi pitää voimassa kansalliset sääntönsä sinne lähetettäviksi tarkoitettujen käärmeiden ja muiden matelijoiden osalta.

▼B

4 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet direktiivin 90/425/ETY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi, jotta tämän

([1]) Neuvoston direktiivi 90/426/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42). Direktiivi muutettu viimeksi direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

([2]) Neuvoston direktiivi 90/539/ETY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja niiden tuonnissa kolmansista maista (EYVL N:o L 303, 31.10.1990, s. 6). Direktiivi muutettu viimeksi direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

([3]) Neuvoston direktiivi 91/67/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 1)

([4]) Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 19)

([5]) Neuvoston direktiivi 91/492/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991 terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 1)

([6]) Neuvoston direktiivi 91/493/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1991, terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 15)

▼B

direktiivin 5-10 artiklassa tarkoitetuilla eläimillä voidaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan ja 24 artiklan soveltamiseksi annettavien erityissäännösten soveltamista, käydä kauppaa ainoastaan, jos ne täyttävät 5-10 artiklassa säädetyt edellytykset ja ovat lähtöisin tämän direktiivin 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuilta tiloilta tai liikkeistä, jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt, ja jotka sitoutuvat:

— säännöllisesti tutkimaan pitämänsä eläimet direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

— ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle pakollisesti ilmoitettavien tautien lisäksi sellaisten liitteessä B mainittujen tautien puhkeamisesta, joiden torjunta- tai valvontaohjelman kyseinen jäsenvaltio on laatinut,

— noudattamaan erityisiä kansallisia torjuntatoimenpiteitä sellaisten tautien osalta, jotka ovat erityisen merkittäviä kyseisessä jäsenvaltiossa ja joilla on 14 artiklan mukainen ohjelma tai joista on tehty 15 artiklan 2 kohdan mukainen päätös,

— saattamaan markkinoille myytäväksi vain sellaisia eläimiä, joissa ei ole mitään taudin oiretta ja jotka ovat lähtöisin tiloilta tai vyöhykkeiltä, joita ei ole asetettu kieltoon eläinten terveyttä koskevista syistä, ja jos eläimen mukana ei ole terveystodistusta tai 5-11 artiklassa säädettyä kaupallista asiakirjaa, eläimiä, joiden mukana on kasvattajan oma todistus siitä, että kyseisissä eläimissä ei lähetyshetkellä ole yhtään ilmeistä taudin oiretta ja että hänen tilansa ei ole eläinten terveyttä koskevista syistä rajoitusten kohteena,

— noudattamaan vaatimuksia, joilla voidaan varmistaa pidettävien eläinten hyvinvointi,

5 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että apinoilla *(simiae ja prosimiae)* käyvät kauppaa vain jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 13 artiklan mukaisesti virallisesti hyväksymät yhteisöt, laitokset tai keskukset ja että eläimillä on kuljetettaessa mukana liitteessä E olevan mallin mukainen eläinlääkinnällinen todistus, jonka alkuperäyhteisön, laitoksen tai -keskuksen eläinlääkäri on täyttänyt eläinten terveyden takaamiseksi.

2 2 Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi 1 kohdasta poiketen sallia hyväksytyn yhteisön, laitoksen tai keskuksen hankkivan apinoita yksityishenkilöiltä.

6 artikla

A Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muilla kuin direktiiveissä 64/432/ETY, 90/426/ETY ja 91/68/ETY tarkoitetuilla sorkka- tai kavioeläimillä käydään kauppaa ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 ja 15 artiklan soveltamista:

1 yleisesti:

a) niiden on oltava tunnistettavissa direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti,

b) ne eivät saa kuulua tarttuvan taudin hävittämisohjelman mukaisesti hävitettäviin eläimiin,

c) ne eivät saa olla rokotettuja suu- ja sorkkatautia vastaan, ja niiden on täytettävä direktiivin 85/511/ETY ja direktiivin 64/432/ETY 4 a artiklan niitä koskevat vaatimukset,

d) niiden on oltava lähtöisin direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetulta tilalta, joka ei ole, erityisesti direktiivin 85/511/ETY, 80/217/ETY [1] ja 91/68/

[1] Neuvoston direktiivi 80/217/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980 yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 11). Direktiivi muutettu viimeksi direktiivillä 87/486/ETY (EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 21)

▼B

ETY soveltamiseksi toteutettujen eläinten terveyttä koskevien toimenpiteiden kohteena, ja jolla ne ovat olleet pysyvästi syntymästään saakka tai lähettämistä edeltävien kolmenkymmenen päivän ajan,

e) jos ne on tuotu:

— niiden on oltava lähtöisin kolmannesta maasta, joka kuuluu direktiivin 72/462/ETY [1] 3 artiklan mukaisesti laadittavaan luetteloon lisättävään sarakkeeseen ”muut sorkka- ja kavioeläimet”,

— niiden on täytettävä erityiset 26 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettavat sellaiset eläinten terveyttä koskevat edellytykset, jotka vastaavat vähintään tämän artiklan vaatimuksia,

f) niiden mukana on oltava liitteessä E olevan mallin mukainen todistus ja siihen liitettynä seuraava vakuutus:

”Vakuutus

Minä allekirjoittanut (virkaeläinlääkäri) todistan, että tämä märehtijä/siansukuinen eläin (*), josta ei ole säädetty direktiivissä 64/432/ETY:

a) on lajia…,

b) ei tutkittaessa osoittanut yhdenkään sellaisen kliinisen taudin oiretta, jolle se on altis,

c) on lähtöisin virallisesti tuberkuloosista vapaasta/virallisesti luomistaudista vapaasta tai luomistaudista vapaasta karjasta/tilalta, joka ei ole sikaruton vuoksi rajoitusten kohteena (**) tai tilalta, jolla se on läpäissyt negatiivisin tuloksin direktiivin 92/65/ETY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetyt kokeet,

(*) tarpeeton viivataan yli”;

2 jos on kyse märehtijöistä:

a) niiden on oltava lähtöisin direktiivin 64/432/ETY tai 91/68/ETY mukaisesta virallisesti tuberkuloosista vapaasta ja virallisesti luomistaudista vapaasta tai luomistaudista vapaasta karjasta ja täytettävä eläinten terveyttä koskevien sääntöjen osalta direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 2 kohdan c, d, f, g ja h alakohdassa ja direktiivin 91/68/ETY 3 artiklassa nautaeläimille säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset,

b) jos ne eivät ole lähtöisin a alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttävästä karjasta, niiden on oltava lähtöisin tilalta, jolla ei ole eläinten lastausta edeltävien 42 päivän aikana todettu yhtään luomistauti- tai tuberkuloositapausta ja jolla märehtijät ovat lähettämistä edeltävien 30 päivän aikana saaneet negatiivisen tuloksen

— tuberkuliinireaktion osoittavassa kokeessa,

ja

— luomistaudin vasta-aineiden puuttumisen osoittavassa kokeessa.

Näihin kokeisiin sekä tilojen tuberkuloosia ja luomistautia koskevan aseman määrittämiseen liittyvät vaatimukset vahvistetaan tämän direktiivin 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kunnes edellisessä alakohdassa säädetyt päätökset tehdään, sovelletaan kansallisia sääntöjä erityisesti tuberkuloosin osalta.

[1] Neuvoston direktiivi 72/462/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1972 terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautojen, sikojen ja tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista (EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28). Direktiivi muutettu viimeksi direktiivillä 91/497/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 69)

▼B

►A1 Kyseisissä päätöksissä otetaan huomioon yhteisön arktisilla alueilla kasvatetut märehtijät, ◄

▼A1

c) leukoosia koskevat säännökset voidaan antaa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

▼B

3 jos on kyse siansukuisista eläimistä:

a) ne eivät saa olla lähtöisin vyöhykkeeltä, joka on asetettu kieltoon afrikkalaisen sikaruton esiintymisen vuoksi direktiivin 64/432/ETY 9 a artiklan mukaisesti,

b) niiden on oltava lähtöisin tilalta, joka ei ole minkään direktiivissä 80/217/ETY säädetyn rajoituksen alainen klassisen sikaruton vuoksi,

c) niiden on oltava lähtöisin direktiivin 64/432/ETY mukaisesta luomistaudista vapaasta karjasta ja täytettävä direktiivissä 64/432/ETY siansukuisille eläimille säädetyt asiaankuuluvat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset,

d) jos ne eivät ole lähtöisin c alakohdan edellytykset täyttävästä karjasta, niiden on pitänyt lähettämistä edeltävien 30 päivän aikana saada negatiivinen tulos kokeessa, jonka tarkoituksena on osoittaa, ettei luomistaudin vastaisia vasta-aineita esiinny,

▼A1

e) swine vesicular — taudin osalta on kolmen vuoden siirtymäkauden aikana liittymissopimuksen voimaantulopäivästä suoritettava negatiivisen tuloksen antava serologinen testi siansukuisille eläimille, sellaisten Suomeen tarkoitettujen lähetysten osalta, jotka ovat lähtöisin direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan o kohdassa määritellyltä alueelta, jolla on ilmennyt swine vesicular — tautipesäke. Testi vaaditaan 12 kuukauden ajan sen jälkeen, kun viimeinen tautipesäke on ilmennyt kyseisellä alueella,

f) klassisen sikaruton osalta on kolmen vuoden siirtymäkauden aikana liittymissopimuksen voimaantulopäivästä suoritettava negatiivisen tuloksen antava serologinen testi siansukuisille eläimille, sellaisten Ruotsiin ja Suomeen tarkoitettujen lähetysten osalta, jotka ovat lähtöisin direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan o kohdassa määritellyltä alueelta, jolla on ilmennyt klassisen sikaruton tautipesäke. Kyseinen testi vaaditaan 12 kuukauden ajan sen jälkeen, kun viimeinen tautipesäke on ilmennyt edellä mainitulla alueella. Yksityiskohtaiset säännöt tämän alakohdan soveltamisesta voidaan tarvittaessa vahvistaa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

g) sikojen lisääntymishäiriö- ja keuhkotulehdusoireyhtymän osalta on kolmen vuoden siirtymäkauden aikana liittymissopimuksen voimaantulopäivästä suoritettava negatiivisen tuloksen antava serologinen testi siansukuisille eläimille, sellaisten Ruotsiin tarkoitettujen lähetysten osalta, jotka ovat lähtöisin direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan o kohdassa määritellyltä alueelta, jolla on ilmennyt sikojen lisääntymishäiriö- ja keuhkotulehdusoireyhtymän tautipesäke. Kyseinen testi vaaditaan 12 kuukauden ajan sen jälkeen, kun viimeinen tautipesäke on ilmennyt edellä mainitulla alueella. Yksityiskohtaiset säännöt tämän alakohdan soveltamisesta vahvistetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

B Muutetaan direktiiviä 64/432/ETY seuraavasti:

1 Korvataan 2 artiklan b kohdassa sana ”nautaeläintä” sanoilla ”nautaeläintä (mukaan lukien *Bubalus bubalus*)”, ja c kohdassa sana ”nautaeläimiä”, sanoilla ”nautaeläimiä (mukaan lukien *Bubalus bubalus*)”.

▼B

2. Lisätään artikla seuraavasti:

”10a artikla

Liitteessä F olevan mallin mukaisia terveystodistuksia voidaan muuttaa tai täydentää 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen erityisesti direktiivin 92/65/ETY 6 artiklan vaatimusten huomioon ottamiseksi.”

7 artikla

A Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muilla kuin direktiivissä 90/539/ETY tarkoitetuilla linnuilla käydään kauppaa vain, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

1. yleisesti:

a) niiden on oltava lähtöisin tilalta, jossa ei ole lähettämistä edeltävien 30 päivän aikana esiintynyt lintuinfluenssaa (avian influenza),

b) niiden on oltava lähtöisin tilalta tai vyöhykkeeltä, joka ei ole rajoitusten alainen Newcastlen taudin torjuntatoimenpiteiden takia.

Kansallisia vaatimuksia Newcastlen taudin torjumiseksi sovelletaan perustamissopimuksen yleisiä määräyksiä noudattaen, kunnes direktiivin 90/539/ETY 19 artiklassa tarkoitetut yhteisön toimenpiteet pannaan täytäntöön,

c) jos ne on tuotu kolmannesta maasta, niitä on pidettävä direktiivin 91/496/ETY 10 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti karanteenissa tilalla, jolle ne on viety yhteisön alueelle tuonnin jälkeen,

2 lisäksi, jos on kyse papukaijoista:

a) ne eivät saa olla lähtöisin tilalta, jossa esiintyy papukaijakuumetta (Chlamydia psittaci), tai olla olleet kosketuksissa sellaisen tilan eläinten kanssa, jolla tätä tautia esiintyy.

Kiellon on oltava voimassa vähintään kaksi kuukautta viimeksi todetusta tautitapauksesta ja 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tunnustetusta eläinlääkärin valvonnassa suoritetusta käsittelystä,

b) ne on pitänyt tunnistaa direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti,

Papukaijojen, ja erityisesti sairaiden papukaijojen, tunnistusmenetelmät määritetään 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

c) niiden mukana tulee olla kaupallinen asiakirja, jonka on varmentanut virkaeläinlääkäri tai toimivaltaisen viranomaisen valtuuttama alkuperätilasta tai -liikkeestä vastaava eläinlääkäri.

B Lisätään terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 91/495/ETY [1] 2 artiklan toisen alakohdan 2 alakohtaan sanat ”ja astumalinnut *(Ratitae)*” sanojen ”direktiivin 90/539/ETY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lajit” jälkeen.

Lisätään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY [2] 2 artiklan toisen alakohdan 1 kohdan sanojen ”ja peltopyitä” jälkeen sanat ”sekä astumalintuja *(Ratitae)*”.

[1] EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 41
[2] EYVL N:o L 303, 31.10.1990, s. 6

▼B

8 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että mehiläisillä *(Apis mellifera)* käydään kauppaa vain, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) ne ovat lähtöisin vyöhykkeeltä, jota ei ole asetettu kieltoon esikotelomädän esiintymisen vuoksi.

   Kiellon on oltava voimassa vähintään 30 vuorokautta viimeksi todetusta tautitapauksesta ja siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on tarkastanut kaikki kolmen kilometrin säteellä sijaitsevat pesät ja jona kaikki tartunnan saaneet pesät on poltettu tai käsitelty ja tarkastettu kyseistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

   Mehiläisille *(Apis mellifera)* asetettuja vaatimuksia tai vastaavanlaisia vaatimuksia voidaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja pysyvän eläinlääkintäkomitean annettua lausuntonsa soveltaa kimalaisiin.

b) niiden mukana on oltava liitteen E mallin mukainen terveystodistus, jossa olevan vakuutuksen toimivaltainen viranomainen on varmentanut sen todistamiseksi, että a kohdan vaatimukset on täytetty.

9 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että jäniseläimillä käydään kauppaa vain, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) ne eivät ole lähtöisin tilalta, jossa raivotautia on esiintynyt tai on epäilty esiintyvän viimeisen kuukauden aikana, eivätkä ne ole olleet kosketuksissa tällaiselta tilalta lähtöisin olevien eläinten kanssa,

b) niiden on oltava lähtöisin tilalta, jolla yksikään eläin ei ole osoittanut limakasvaintaudin kliinisiä oireita.

2 Jäsenvaltiot, jotka vaativat, että niiden alueella kuljetettavien jäniseläinten mukana tulee olla terveystodistus, voivat vaatia, että niiden alueelle tuotavien jäniseläinten mukana tulee olla liitteen E mallin mukainen terveystodistus ja siihen liitettynä seuraava vakuutus:

”Minä allekirjoittanut,…, todistan, että tämä lähetys täyttää direktiivin 92/65/ETY 9 artiklan vaatimukset ja että näissä eläimissä ei tutkittaessa esiintynyt yhtään taudin kliinistä oiretta.”

Tämän vakuutuksen on oltava virkaeläinlääkärin tai virkaeläinlääkärin valtuuttaman alkuperätilan eläinlääkärin antama, ja teollisten kasvattamojen osalta virkaeläinlääkärin antama.

Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää tätä oikeutta, on tiedotettava komissiolle, joka varmistaa ensimmäisen kohdan vaatimusten noudattamisen.

3 Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat vaatia sellaisen terveystodistuksen esittämistä, joka osoittaa, että 1 kohdan a alakohdan vaatimukset on täytetty.

10 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että freteillä, vesikoilla ja ketuilla, jotka ovat lähtöisin tilalta, jossa on esiintynyt tai on epäilty esiintyvän raivotautia viimeisten kuuden kuukauden aikana tai jotka ovat olleet kosketuksissa tällaiselta tilalta lähtöisin olevien eläinten kanssa, ei käydä kauppaa, ellei niitä rokoteta järjestelmällisesti.

2 Jotta koirilla tai kissoilla voitaisiin käydä muuta kuin 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden välistä kauppaa, niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) Jos eläimet ovat yli kolmen kuukauden ikäisiä:

   — ne eivät saa päivänä, jona ne lähetetään tilalta, osoittaa mitään taudin oireita, varsinkaan lajin tarttuvien tautien oireita,

▼B

— niiden on oltava tatuoituja tai tunnistettavissa mikrosirumenetelmällä 26 artiklassa säädetyn menettelyn nojalla annettuja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen,

— niiden on oltava kolme kuukautta täytettyään rokotettuja raivotautia vastaan heikennetyllä, vähintään yhtä kansainvälistä antigeeniyksikköä (WHO:n kriteeri) vastaavalla vasta-ainemäärällä, jonka tehokkuus on mitattu Euroopan farmakopeassa kuvatun ja 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyn menetelmän mukaisesti, ja tehosterokotus on tehtävä vuosittain tai rokotteen lähettävän jäsenvaltion rokotteelle vahvistamaa käyttötiheyttä noudattaen.

Rokotteen on oltava joko virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen viranomaisen valtuuttaman alkuperätilasta vastaavan eläinlääkärin varmentama. Rokotustodistuksessa on oltava rokotteen nimi ja rokote-erän numero (itsekiinnittyvässä tarrassa, jos mahdollista).

— jos kyseessä ovat koirat, niiden on oltava rokotettuja penikkatautia vastaan,

— niiden mukana on oltava eläinkohtainen rekisteritodistus, jonka avulla eläin voidaan selvästi tunnistaa ja josta käy ilmi rokotuspäivät, ja/tai liitteessä E olevan mallin mukainen todistus, johon on lisätty seuraava vakuutus, jonka joko virkaeläinlääkäri tai toimivaltaisen viranomaisen valtuuttama alkuperätilasta vastaava eläinlääkäri täyttää:

”Minä allekirjoittanut,…, todistan, että tässä todistuksessa tarkoitetut kissat/koirat täyttävät direktiivin 92/65/ETY 10 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan b alakohdan vaatimukset (*) ja ovat lähtöisin tilalta, jolla ei ole viimeisten kuuden kuukauden aikana todettu yhtään raivotautitapausta.

(*) tarpeeton viivataan yli”;

b) Jos eläimet ovat alle kolmen kuukauden ikäisiä:

— niiden on täytettävä a alakohdan ensimmäisen ja viidennen luetelmakohdan vaatimukset,

— ne eivät saa olla lähtöisin tilalta, joka on ollut eläinten terveyttä koskevista syistä eläinten liikkumista koskevien rajoitusten kohteena,

— niiden on oltava alkuperätilalla syntyneitä, ja niitä on oltava pidetty vankeudessa syntymästään saakka.

3 Isoon-Britanniaan ja Irlantiin tuotavien kissojen ja koirien, jotka eivät ole peräisin näistä kahdesta maasta, markkinoille saattamisen on 2 kohdasta poiketen täytettävä seuraavat edellytykset 1 päivästä heinäkuuta 1994 lähtien:

a) kissoja ja koiria koskee yleisesti:

i) niiden on oltava lähtöisin rekisteröidyltä tilalta; toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava rekisteröinti tilapäisesti, jos 4 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty;

ii) niissä ei saa päivänä, jona ne lähetetään kyseiseltä tilalta, olla mitään tarttuvan taudin oireita;

iii) niiden on oltava varustettuja tunnistusta varten 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen;

iv) niiden on oltava syntyneitä alkuperätilalla, missä niitä on oltava pidetty vankeudessa syntymästään saakka siten, että ne eivät ole olleet kosketuksissa luonnonvaraisten raivotaudille alttiiden eläinten kanssa;

v) jos kyseessä ovat koirat, niiden on oltava rokotettuja penikkatautia vastaan;

vi) niitä on kuljetettava lähettävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen hyväksymällä kuljetusvälineellä;

vii) niiden mukana on oltava eläinkohtainen rokotustodistus, josta eläin ja sen alkuperä voidaan selvästi tunnistaa ja johon on merkitty rokotuspäivät sekä 26 artiklassa säädettyä menettelyä

▼B

noudattaen laadittavan mallin mukainen todistus, jonka on täyttänyt virkaeläinlääkäri tai toimivaltaisen viranomaisen valtuuttama alkuperätilasta vastaava eläinlääkäri;

b) lisäksi:

i) niiden on oltava rokotettuja raivotautia vastaan yli kolmen kuukauden ikäisinä ja vähintään kuusi kuukautta ennen lähettämistä heikennetyllä, vähintään yhtä kansainvälistä antigeeniyksikköä (WHO:n kriteeri) vastaavalla määrällä rokotetta, jonka tehokkuus on mitattu Euroopan farmakopeassa kuvatulla ja 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tunnistetulla menetelmällä vuosittain tai lähettävän jäsenvaltion kyseiselle rokotteelle vahvistamaa käyttötiheyttä noudattaen.

Rokotteen on oltava joko virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen viranomaisen valtuuttaman alkuperätilasta vastaavan eläinlääkärinvarmentama. Rokotustodistuksessa on oltava rokotteen nimi ja rokote-erän numero (itsekiinnittyvässä tarrassa, jos mahdollista).

Rokotuksen jälkeen niille tehdyssä serologisessa kokeessa suojaavan vasta-aineen määrän on lisäksi vastattava vähintään 0,5 kansainvälistä yksikköä; tämä serologinen koe on suoritettava Maailman terveysjärjestön (WHO) antamien yksityiskohtaisten ohjeiden mukaisesti. Jos on kyse ensimmäisen rokotuskerran jälkeisestä kokeesta, koe on suoritettava yhdestä kolmeen kuukautta rokotuksen jälkeen;

ii) ne on kuljetettava valvottuina määrämaana olevan jäsenvaltion osoittamalle karanteeniasemalle kuusi kuukautta kestävään karanteeniin, jos i alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

Raivotautia koskeva kansallinen lainsäädäntö on voimassa 1 päivään heinäkuuta 1994 asti, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta eläinlääkinnällisten tarkastusten poistamiseen jäsenvaltioiden rajoilta.

4 Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat pitää voimassa kansallisen, kaikkia lihansyöjiä, kädellisiä ja lepakkoja ja muita raivotaudille alttiita tässä direktiivissä tarkoitettuja lajeja koskevan karanteenilainsäädäntönsä, jos ei voida osoittaa, että kyseiset eläimet ovat syntyneet alkuperätilalla ja että niitä on pidetty siellä vankeudessa syntymästään saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista ja vaikuttamatta eläinlääkärintarkastusten poistamiseen jäsenvaltioiden välisiltä rajoilta.

5 Muutetaan päätöstä 90/638/ETY seuraavasti.

1 Lisätään 1 artiklaan seuraava luetelmakohta:

”— raivotaudin torjuntaohjelmien osalta: liitteessä III olevat vaatimukset.”

2 Lisätään seuraava liite:

”LIITE III

Raivotaudin vastaisia ohjelmia koskevat vaatimukset

Raivotaudin vastaisiin ohjelmiin on sisällyttävä vähintään:

a) liitteessä I olevassa 1-7 kohdassa tarkoitetut perusteet;

b) yksityiskohtaiset tiedot alueesta tai alueista, joilla ketut aiotaan rokottaa suun kautta, ja alueiden luonnollisista rajoista; alueen tai alueiden on oltava suuruudeltaan vähintään 6 000 neliökilometriä tai koko valtion alueen suuruinen, ja siihen/niihin voi sisältyä rajantakaisia vyöhykkeitä kolmannesta maasta;

c) yksityiskohtaiset tiedot ehdotetusta rokotteesta, sen jakelusta sekä syöttien asetuspaikkojen välisistä etäisyyksistä ja asetuskerroista;

d) kaikki tiedot vapaaehtoisjärjestöjen näihin suunnitelmiin kuuluvilla alueilla mahdollisesti toimeenpanemista kasvillisuuden ja eläimistön suojelu- ja rauhoitusohjelmista, sekä ohjelmien päämääristä ja kustannuksista, jos tällaisia ohjelmia on.”

▼B

6 Neuvosto nimeää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tietyn laitoksen laatimaan tarpeelliset serologisten kokeiden standardointiperusteet, ja päättää laitoksen toimivaltuuksista.

7 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että maahantuojat vastaavat serologisista kokeista aiheutuvista kuluista.

8 Tätä artiklaa, ja erityisesti 3 kohdan b alakohdassa säädetyn serologisen kokeen soveltamista, tarkastellaan uudelleen jäsenvaltioiden raivotaudin esiintymistilanteen kehityksen mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 1997.

▼A1

10a artikla

Raivotaudin osalta muutetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen aiheellisten perusteiden esittämisen jälkeen 9 ja 10 artiklaa Ruotsin ja Suomen tilanteen huomioon ottamiseksi, jotta kyseisiin valtioihin voidaan soveltaa samoja säännöksiä kuin niihin jäsenvaltioihin, joissa vallitsee vastaava tilanne.

▼B

11 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kauppaa käydään ainoastaan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävillä siemennesteellä, munasoluilla ja alkioilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 ja 23 artiklan soveltamiseksi tehtyjen päätösten soveltamista.

2 Lampaan, vuohen ja hevosen sukuisten eläinten siemennesteen:

— on oltava kerätty ja käsitelty keinosiemennystä varten liitteessä D olevan I luvun mukaisesti terveysolojen osalta hyväksytyllä asemalla tai hyväksytyssä keskuksessa, tai edellä esitetystä poiketen, jos on kyse lampaista tai vuohista, direktiivin 91/68/ETY vaatimusten mukaiselta tilalta;

— on oltava kerätty liitteessä D olevassa II luvussa vahvistetut edellytykset täyttävistä eläimistä (kelpoisuus ja rutiinitarkastukset),

— on oltava kerätty, käsitelty ja säilytetty liitteessä D olevan III luvun mukaisesti,

— mukana toiseen jäsenvaltioon kuljetettaessa on oltava 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävän mallin mukainen terveystodistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eräiden tiettyjä rotuja olevien hevosten kantakirjaan merkitsemisessä noudatettavia perusteita.

3 Lampaiden, vuohien, sikojen ja hevoseläinten alkioiden ja munasolujen:

— on oltava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän työryhmän keräämiä ja käsittelyyn soveltuvassa laboratoriossa käsiteltyjä ja naaraspuolisten luovuttajien, joista ne ovat peräisin, on täytettävä liitteessä D olevassa IV luvussa vahvistetut edellytykset,

— on oltava käsitelty ja varastoitu liitteessä D olevan III luvun määräysten mukaisesti,

— mukana niitä toiseen jäsenvaltioon kuljetettaessa on oltava 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävän mallin mukainen terveystodistus.

Siemennykseen käytettävän lampaiden, vuohien ja hevoseläinten siemennesteen on oltava 2 kohdan säännösten mukaista ja sikojen siemennesteen direktiivin 90/429/ETY säännösten mukaista. Mahdollisia lisätakuita voidaan vahvistaa 26 artiklan menettelyn mukaisesti.

4 Komissio antaa ennen 31 päivää joulukuuta 1997 kertomuksen aiheellisista ehdotuksista tämän artiklan soveltamiseksi, ottaen erityisesti huomioon tieteen ja tekniikan kehityksen.

▼B

12 artikla

1 Direktiivissä 90/425/ETY säädettyjä tarkastussääntöjä sovelletaan erityisesti tarkastusten järjestämisen ja jatkotarkastusten osalta sellaisiin tässä direktiivissä tarkoitettuihin eläimiin, siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin, joiden mukana on terveystodistus. Muiden eläinten on oltava lähtöisin tiloilta, joihin sovelletaan lähetyspaikassa ja määräpaikassa suoritettavia tarkastuksia koskevia tämän direktiivin periaatteita.

2 Tässä direktiivissä tarkoitettuihin eläimiin, siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin sovelletaan direktiivin 90/425/ETY 10 artiklan säännöksiä.

3 Direktiivin 90/425/ETY 12 artiklan säännökset laajennetaan kauppaa varten koskemaan kauppiaita, jotka pitävät tilapäisesti tai pysyvästi 7, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettuja eläimiä.

4 Direktiivin 90/425/ETY 4 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot sellaisista eläimistä, siemennesteestä, munasoluista ja alkioista, joiden mukana on terveystodistus tämän direktiivin mukaisesti, on toimitettava määräpaikkaan Animo-järjestelmän välityksellä.

5 Jos epäillään, että tätä direktiiviä ei noudateta, tai että 1 artiklassa tarkoitetut eläimet eivät ole terveitä tai siemenneste, munasolut ja alkiot eivät ole laadultaan moitteettomia, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava kaikki tarpeellisena pitämänsä tarkastukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin erityissäännösten soveltamista.

6 Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset hallinnolliset ja rikosoikeudelliset toimenpiteet rangaistakseen tämän direktiivin rikkomisesta, ja erityisesti jos todetaan, että laaditut todistukset ja asiakirjat eivät vastaa 1 artiklassa tarkoitettujen eläinten todellista tilaa, jos eläinten tunnistaminen tai siemennesteen, munasolujen ja alkioiden merkinnät eivät ole tämän direktiivin mukaisia tai jos kyseisille eläimille tai tuotteille ei ole tehty tässä direktiivissä säädettyjä tarkastuksia.

13 artikla

1 Liitteessä A tai B mainituille taudeille alttiiden eläinten kaupassa, jos määrämaana oleva jäsenvaltio vaatii 14 tai 15 artiklassa säädetyt takeet, sekä liitteen C mukaisesti hyväksytystä yhteisöstä, laitoksesta tai keskuksesta lähtöisin olevien ja niihin vietävien kyseisille taudeille alttiiden eläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kaupassa vaaditaan kuljetusasiakirja, jossa on liitteessä E olevassa mallissa olevat tiedot. Alkuperäyhteisöstä, -laitoksesta tai -keskuksesta vastaavan eläinlääkärin, on täytettävä tämä asiakirja ja sen on oltava eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden mukana kuljetuksen ajan ja siitä on ilmettävä, että ne ovat lähtöisin liitteen C mukaisesti hyväksytystä yhteisöstä, laitoksesta tai keskuksesta.

2 a) Jotta yhteisö, laitos tai keskus voitaisiin hyväksyä, sen on esitettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki pakollisesti ilmoitettavia tauteja koskevat puoltavat asiakirjat, jotka liittyvät liitteen C vaatimuksiin.

b) Kun toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut hyväksyntähakemuksen tai sen uusimiseen liittyvän aineiston, se tutkii asian aineiston tietojen ja tarvittaessa paikan päällä tehtyjen tarkastusten perusteella.

c) Toimivaltainen viranomainen peruuttaa hyväksynnän liitteessä C olevan 3 kohdan mukaisesti.

d) Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo hyväksytyistä yhteisöistä, laitoksista ja keskuksista sekä kaikki tähän luetteloon tehdyt muutokset. Komissio välittää nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

▼A1

e) Ruotsilla on kahden vuoden määräaika liittymissopimuksen voimaantulopäivästä yhteisöjä, laitoksia tai keskuksia koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

▼B

14 artikla

1 Jos jäsenvaltio laatii tai on laatinut joko suoraan tai eläinten pitäjien välityksellä liitteessä B mainitun taudin vastaisen vapaaehtoisen tai pakollisen torjunta- tai valvontaohjelman, se voi toimittaa tämän ohjelman komissiolle ilmoittaen erityisesti:

— taudin esiintymistilanteen alueellaan,

— onko tauti pakollisesti ilmoitettava,

— ohjelman perustelut, ottaen huomioon taudin merkitys ja ohjelman kustannusten ja hyödyn suhteesta saatava etu,

— maantieteellisen alueen, jolla ohjelma pannaan täytäntöön,

— laitoksille myönnettävät erilaiset asemat, eri eläinlajeille asetettavat vaatimukset, kun niitä tuodaan pidettäviksi ja käytettävät koemenetelmät,

— ohjelman valvontamenettelyt, mukaan lukien eläinten pitäjien osuuden valvonta- ja torjuntaohjelmien toteuttamisessa,

— seuraukset, jos tila jostakin syystä menettää asemansa,

— toteutettavat toimenpiteet, jos ohjelman mukaisesti suoritettavissa tarkastuksissa saadaan positiivisia tuloksia,

— kyseisen jäsenvaltion alueella käytävän kaupan ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tasavertaisuus.

2 Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Ohjelmat voidaan hyväksyä 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja 1 kohdan perusteiden mukaisesti. Muut kaupassa mahdollisesti vaadittavat yleiset tai erityiset lisätakeet voidaan määritellä samaa menettelyä noudattaen samanaikaisesti kuin ohjelmat esitetään tai viimeistään kolmen kuukauden kuluttua ohjelmien esittämisestä. Tällaiset takeet eivät saa olla jäsenvaltion omalla alueellaan toimeenpanemia takeita tiukempia.

3 Jäsenvaltioiden esittämiä ohjelmia voidaan muuttaa tai täydentää 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja takeita voidaan muuttaa samaa menettelyä noudattaen.

15 artikla

1 Jos jäsenvaltio arvioi olevansa kokonaan tai osittain vapaa liitteessä B mainitusta taudista, jolle tässä direktiivissä tarkoitetut eläimet ovat alttiita, sen on toimitettava komissiolle asianmukaiset perustelut. Sen on täsmennettävä erityisesti:

— taudin luonne ja sen aiempi esiintyminen valtion alueella,

— serologisiin, mikrobiologisiin, patologisiin tai epidemiologisiin tutkimuksiin perustuvat valvontakokeiden tulokset,

— kuinka kauan tauti on ollut toimivaltaisille viranomaisille pakollisesti ilmoitettava,

— suoritetun valvonnan kesto,

— sen ajan pituus, jolloin taudin vastaiset rokotukset ovat mahdollisesti olleet kiellettyjä ja maantieteellinen alue, jota kielto koskee,

— säännöt, joiden mukaan valvotaan, että tautia ei esiinny.

2 Tutkittuaan 1 kohdassa tarkoitetut perustelut komissio saattaa pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi päätöksensä jäsenvaltion esittämän suunnitelman hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Jos suunnitelma hyväksytään, yleiset tai rajoitetut lisätakeet, joita voidaan vaatia kaupassa, määritetään 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne eivät saa olla jäsenvaltion omalla alueellaan toimeenpanemia takeita tiukempia.

Tätä päätöstä odotettaessa kyseinen jäsenvaltio voi säilyttää kaupassa asemansa säilyttämiseksi tarvitsemansa asianmukaiset vaatimukset.

▼B

3 Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdassa tarkoitettujen perustelujen muutokset. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti määriteltyjä takeita voidaan muuttaa tai ne voidaan poistaa toimitettujen tietojen perusteella 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

Yhteisöön tuontiin sovellettavat säännökset

16 artikla

Tähän direktiiviin kuuluvien eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuontiin sovellettavien edellytysten on vastattava vähintään II luvun edellytyksiä.

17 artikla

1 Edellä olevan 16 artiklan yhdenmukaiseksi soveltamiseksi on sovellettava seuraavien kohtien säännöksiä.

2 Yhteisöön saa tuoda vain sellaista 11 artiklassa tarkoitettua siemennestettä ja sellaisia siinä tarkoitettuja eläimiä, munasoluja ja alkioita, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) Sen tai niiden on oltava lähtöisin kolmannesta maasta, joka sisältyy 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laadittavaan luetteloon,

b) Sen tai niiden mukana on oltava 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavan mallin mukainen terveystodistus, jonka viejämaan toimivaltainen viranomainen on allekirjoittanut ja jossa todistetaan, että eläimet, siemenneste, munasolut tai alkiot täyttävät lisäedellytykset tai tarjoavat 4 kohdassa tarkoitetut vastaavat takeet tai ovat lähtöisin hyväksytystä keskuksesta, yhteisöstä, laitoksesta tai keinosiemennysasemasta, joka tarjoaa nämä takeet.

3 Jäljempänä olevassa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditaan:

a) väliaikainen luettelo kolmansista maista tai niiden osista, jotka voivat toimittaa jäsenvaltioille ja komissiolle ennen 29 artiklassa säädettyä määräpäivää II luvussa säädettyjä takeita vastaavat takeet sekä luettelon keinosiemennysasemista, joista ne voivat antaa nämä takeet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan A kohdan 1 alakohdan e alakohdassa säädetyn luettelon soveltamista.

   Tämä väliaikainen luettelo laaditaan hyväksyttyjen ja toimivaltaisten viranomaisten tarkastamien laitosten luettelon perusteella sen jälkeen, kun komissio on ennalta varmistunut, että nämä laitokset ovat tämän direktiivin periaatteiden ja yleisten sääntöjen mukaisia,

b) tämän luettelon päivitykset 4 kohdassa säädettyjen tarkastusten perusteella,

c) erityiset terveyttä koskevat vaatimukset — erityisesti ne, joiden on tarkoitus suojata yhteisöä tietyiltä eksoottisilta taudeilta—tai tässä direktiivissä säädettyjä takeita vastaavat takeet.

   Kolmansille maille vahvistetut erityiset edellytykset ja vastaavat takeet eivät saa olla suotuisampia kuin II luvussa säädetyt edellytykset ja takeet.

4 Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon voidaan merkitä vain kolmannet maat tai niiden osat,

a) joista tuonti ei ole kielletty:

   — liitteessä A mainitun taudin tai muun eksoottisen taudin vuoksi,

▼B

— direktiivin 72/462/ETY 6, 7 tai 14 artiklan ja direktiivien 91/495/ETY ja 71/118/ETY [1] 17 artiklan soveltamisen vuoksi tai muiden tässä direktiivissä tarkoitettujen eläinten osalta 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdyllä päätöksellä eläinten terveydentila huomioon ottaen,

b) joiden on todettu pystyvän direktiivin 72/462/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti maan lainsäädännön ja eläinlääkintä- ja tarkastuspalvelujen järjestämisen ja toimivallan ja niihin kohdistuvan valvonnan perusteella takaamaan voimassaolevan lainsäädäntönsä soveltamisen,

c) joiden eläinlääkintäpalvelut voivat taata, että vähintään luvussa II säädettyjä terveyssäännöksiä vastaavia terveyssäännöksiä noudatetaan.

5 Komission ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden on tarkastettava paikan päällä, voidaanko kolmannen maan antamia tuotanto-oloja ja markkinoille saattamista koskevia takeita pitää yhteisössä noudatettuja takeita vastaavina.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta näistä tarkastuksista vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat.

Nämä tarkastukset suoritetaan yhteisön lukuun, ja yhteisö vastaa niistä aiheutuvista kustannuksista.

6 Kunnes 5 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suoritetaan, sovelletaan kansallisia kolmansissa maissa suoritettavia tarkastuksia koskevia määräyksiä, jollei pysyvän eläinlääkintäkomitean kautta ole ilmoitettu näiden tarkastusten yhteydessä havaittuja 3 kohdan mukaisesti tarjottujen takeiden puutteita.

18 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tässä direktiivissä tarkoitettuja eläimiä, siemennestettä, munasoluja ja alkioita tuodaan yhteisöön vain:

— jos niiden mukana on virkaeläinlääkärin antama todistus.

Todistuksen malli laaditaan eläinlajeittain 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

— jos ne ovat läpäisseet direktiiveissä 90/675/ETY ja 91/496/ETY [2] säädetyt tarkastukset,

— jos virkaeläinlääkäri on tarkastanut ne ennen lastausta yhteisöön tuotavaksi sen varmistamiseksi, että direktiivissä 91/628/ETY [3] säädettyjä kuljetusolosuhteita noudatetaan, erityisesti annettavan juoman ja ravinnon osalta,

— jos kyseessä ovat 5-10 artiklassa tarkoitetut eläimet, niitä on ennen tuontia pidetty karanteenissa, jota koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 Kunnes yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan, noudatetaan kolmansista maista lähtöisin olevaa tuontia koskevia kansallisia määräyksiä, siltä osin kuin vaatimuksia ei ole annettu yhteisön tasolla, jos nämä kansalliset määräykset eivät ole II luvussa säädettyjä vaatimuksia suotuisampia.

([1]) Neuvoston direktiivi 71/118/ETY, annettu 15 päivänä helmikuuta 1971 terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa (EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23). Direktiivi muutettu viimeksi direktiivillä 90/654/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

([2]) Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991 kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

([3]) Neuvoston direktiivi 91/628/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, eläinten suojelusta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 340, 11.12.1991, s. 17)

▼B

19 artikla

Jäljempänä olevassa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan:

a) yhteisöön tuonnissa noudatettavat erityiset eläinten terveyttä koskevat edellytykset, sekä eläintarhoihin, sirkuksiin, huvipuistoihin ja tutkimuslaboratorioihin tuotavien eläinten mukana seuraavien asiakirjojen luonne ja sisältö eläinlajeittain,

b) tässä direktiivissä tarkoitetuille eläimille säädettyihin takeisiin lisättävät takeet kyseisten yhteisön lajien suojelemiseksi.

20 artikla

Direktiivissä 90/675/ETY säädettyjä periaatteita ja sääntöjä olisi sovellettava erityisesti jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten järjestämisessä ja seurannassa sekä toteutettavissa suojatoimenpiteissä.

Kunnes direktiivin 91/496/ETY 8 artiklan 3 kohdassa ja 30 artiklassa säädetyt päätökset pannaan täytäntöön, sovelletaan edelleen kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevia yksityiskohtaisia kansallisia sääntöjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen noudattamista.

IV LUKU

Yhteiset loppusäännökset

21 artikla

Kaupassa mahdollisesti käytettävien todistusten mallit sekä eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, jotka muiden kuin 5-11 artiklassa tarkoitettujen eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden on täytettävä, jotta niillä voitaisiin käydä kauppaa, vahvistetaan tarvittaessa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Liitteitä muutetaan tarvittaessa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼A1

Liitettä B tarkastellaan uudelleen ennen liittymissopimuksen voimaantulopäivää erityisesti tautiluettelon muuttamiseksi siten, että siihen sisällytetään taudit, joille märehtijät ja siansukuiset eläimet ovat alttiita, sekä taudit, jotka siirtyvät lammaseläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden välityksellä.

▼B

23 artikla

Sirkus- ja markkinaeläinten liikkumisessa ja eläintarhaan tarkoitettujen eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kaupassa noudatettavat erityisedellytykset voidaan vahvistaa tarvittaessa 6 artiklan A kohdan 1 alakohdan e alakohdasta ja II luvusta poiketen 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

1 Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että tuoteessa niiden alueelle tässä direktiivissä tarkoitettuja eläimiä (mukaan lukien häkkilinnut), siemennestettä, munasoluja ja alkioita kolmannen maan kautta, on esitettävä terveystodistus, jossa osoitetaan, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

2 Jäsenvaltioiden, jotka turvautuvat 1 kohdassa säädettyyn oikeuteen, on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

▼B

25 artikla

Lisätään direktiivin 90/425/ETY liitteeseen A seuraava teksti:

”Neuvoston direktiivi 92/65/ETY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kun niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset (EYVL N:o L 268, 14.9.1992, s. 54)”.

26 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 68/361/ETY ([1]) perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea ratkaisee asian direktiivin 89/662/ETY 17 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

27 artikla

Jos jäsenvaltiot toteuttavat vaihtoehtoisen valvontajärjestelmän, joka tarjoaa tässä direktiivissä tarkoitettujen eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden liikkumiselle alueellaan yhtäläiset takeet kuin tämä direktiivi, nämä jäsenvaltiot voivat sopia vastavuoroisuuden perusteella 6 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohdasta, 8 artiklan b kohdasta ja 11 artiklan 1 kohdan d alakohdasta poikkeamisesta.

28 artikla

Tässä direktiivissä säädettyyn uuteen järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi voidaan toteuttaa siirtymätoimenpiteitäkolmen vuoden ajaksi 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

29 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1994 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 Kansallisten lakien muuttamisen määräajan asettaminen päättymään 1 päivänä tammikuuta 1994 ei vaikuta direktiiveissä 89/662/ETY ja 90/425/ETY säädettyyn eläinlääkärintarkastusten poistamiseen rajoilta.

30 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

▼B

LIITE A

TÄMÄN DIREKTIIVIN MUKAISESTI ILMOITETTAVAT TAUDIT [a]

Taudit	Lajit
Newcastlen tauti, lintuinfluenssa (avian influenza)	linnut
papukaijakuume	papukaijalinnut
esikotelomätä	mehiläiset
suu- ja sorkkatauti	märehtijät
luomistauti (*Brucella ssp.*)	
tuberkuloosi	
klassinen sikarutto	siat
afrikkalainen sikarutto	
suu- ja sorkkatauti	
raivotauti [b]	kaikki alttiit lajit

[a] Sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 82/894/ETY liitteessä I määrättyjen tautien ilmoittamista
[b] Direktiivin 89/455/ETY 2 artiklan mukaisesti

▼B

LIITE B

TAUDIT, JOILLE VOIDAAN HYVÄKSYÄ KANSALLINEN OHJELMA TÄMÄN DIREKTIIVIN MUKAISESTI

minkit	virusperäinen suolitulehdus minkin plasmaleukoosi
mehiläiset	toukkamätä varroapunkki ja muut punkit
apinat ja kissaeläimet	tuberkuloosi
märehtijät	tuberkuloosi
jäniseläimet	limakasvaintauti virusperäinen verenvuototauti (VDH) jänisrutto (tularemia)

▼B

LIITE C

YHTEISÖJEN, LAITOSTEN JA KESKUSTEN HYVÄKSYNNÄN EDELLYTYKSET

1 Tullakseen virallisesti hyväksytyksi tämän direktiivin 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun yhteisön, laitoksen tai keskuksen:

a) on oltava selkeästi merkitty ja erotettu ympäristöstään,

b) on sijaittava riittävän etäällä maatiloista, joiden terveystilanne saattaisi vaarantua yhteisön, laitoksen tai keskuksen läheisyyden vuoksi,

c) on oltava eläinten valvonnasta vastaavan eläinlääkärin valvonnassa [1]; eläimet on voitava ottaa kiinni, vangita ja eristää milloin tahansa,

d) siinä on oltava riittävät tilat eläinten pitämiseksi karanteenissa,

e) siinä on oltava yksi tai useampi huone, jossa voidaan suorittaa *post mortem* -tarkastus,

f) siinä ei saa esiintyä liitteessä A mainittua tautia, eikä liitteessä B mainittua tautia, jos valtiossa on sen torjumiseksi 14 artiklan mukainen ohjelma,

g) on pidettävä ajan tasalla oleva tiedostoa:

— kunkin laitoksessa pidettävän lajin eläinten lukumäärästä ja i'istä,

— laitokseen tuotavista ja siitä vietävistä eläimistä, eläinten kuljetuksesta ja terveydestä,

— karanteenin aikana tehdyistä havainnoista,

— säännöllisten ulostekokeiden tuloksista,

— verikokeiden ja kaikkien muiden taudinmääritysten tuloksista,

— sairaustapauksista ja niiden hoitotoimista, jos sairaustapauksia on,

— laitoksessa kuolleiden eläinten, myös kuolleena syntyneiden eläinten ruumiin leikkelyn tuloksista,

h) siinä on oltava tilat tautiin kuolleiden eläimien ruhojen hävittämiseksi soveltuvalla tavalla,

i) virkaeläinlääkärin on valvottava sitä ja suoritettava vähintään kaksi terveystarkastusta vuodessa. Terveystarkastuksiin on sisällyttävä vähintään:

— kaikkien laitoksessa olevien eläinten tarkastus,

— edustavan näyteen ottaminen kaikista liitteessä A tai B mainituille taudeille [2] alttiista eläinlajeista, tai näiden tautien esiintymisen tarkkailu muulla tavoin. Näytteet on tutkittava hyväksytyssä laboratoriossa sen selvittämiseksi, onko niissä kyseisen lajin kohdalle liitteen A merkittyjen tautien aiheuttajia. Näytteitä voidaan ottaa kaikkina vuoden aikoina.

Terveystarkastuksissa otetuista näytteistä tehtyjen laboratoriokokeiden tulosten on oltava negatiivisia kyseessä olevien taudinaiheuttajien osalta.

— pakollisesti ylläpidettävien tiedostojen tarkastus.

2 Hyväksyntä on voimassa niin kauan kuin seuraavat vaatimukset täytetään:

a) sinne tuotavien eläinten on oltava lähtöisin toisesta hyväksytystä yhteisöstä, laitoksesta tai keskuksesta. ►**A1** Komissio voi kuitenkin sallia, että jäsenvaltio tuo hyväksyttyyn yhteisöön, laitokseen tai keskukseen eläimiä, jotka ovat muuta alkuperää, silloin kun toimivaltainen viranomainen ei pysty löytämään tyydyttävää ratkaisua kyseisten eläinten osalta. Jäsenvaltio esittää komissiolle suunnitelman, joka sisältää tällaisessa tapauksessa sovellettavat eläinlääkinnälliset lisätakeet; ◄

b) jos hyväksytyssä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa pidetään direktiivin 64/432/ETY soveltamisalaan kuuluvia eläimiä, niitä voidaan viedä pois sieltä ainoastaan virallisessa valvonnassa;

c) hyväksytyssä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa on tehtävä kaksi kertaa vuodessa 1 kohdan i alakohdan mukainen terveystarkastus;

d) otettujen näytteiden laboratoriokokeiden tulosten on oltava liitteessä A tai B [2] mainittujen tautien aiheuttajien osalta;

---

[1] Vastuussa tässä direktiivissä olevien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten päivittäisestä täyttämisestä

[2] Jos joku kyseisistä taudeista kuuluu kyseisessä jäsenvaltiossa ilmoitettaviin tauteihin

▼B

e) kaikki epäilyttävät kuolemantapaukset ja kaikki muut oireet siitä, että eläimet ovat saattaneet sairastua yhteen tai useampaan liitteissä A tai B [1] mainittuun tautiin, on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

3 Hyväksyntä peruutetaan tilapäisesti tai kokonaan tai palautetaan seuraavissa olosuhteissa:

a) kun tehdään tämän liitteen 2 kohdan d alakohdan mukainen ilmoitus, toimivaltainen viranomainen peruuttaa tilapäisesti hyväksytyn yhteisön, laitoksen tai keskuksen hyväksynnän;

b) sairastuneeksi epäillystä eläimestä otettu näyte on lähetettävä hyväksyttyyn laboratorioon kyseisten taudinaiheuttajien esiintymisen tutkimiseksi. Kokeen tulokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä;

c) kun viranomaiselle on ilmoitettu, että epäillään liitteessä A tai B [1] mainitun taudin esiintymistä, sen on toimittava laboratoriokokeiden, epitsootologisen tutkimuksen, taudin torjumisen ja hyväksynnän peruuttamisen osalta niin kuin tauti olisi virallisesti todettu, sen direktiivin mukaisesti, jossa säädetään tämän alan tautien torjumisesta ja eläinten kaupasta;

d) jos koetulokset osoittavat, ettei taudinaiheuttajia esiinny, viranomaisen on palautettava hyväksyntä;

e) yhteisö, laitos tai keskus voidaan hyväksyä uudelleen vain, kun tartunnanlähteiden hävittämisen jälkeen tämän liitteen 1 kohdan edellytykset, f alakohtaa lukuunottamatta, täytetään uudelleen;

f) toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle laitoksen hyväksynnän tilapäisestä tai pysyvästä peruuttamisesta ja laitoksen hyväksynnän palauttamisesta.

[1] Jos joku kyseisistä taudeista kuuluu kyseisessä jäsenvaltiossa ilmoitettaviin tauteihin

▼B

LIITE D

I LUKU

I. *Keinosiemennysasemien hyväksynnän edellytykset*

1 Keinosiemennysasemien on oltava niistä vastaavan eläinlääkärin valvonnassa,

2 Niissä on oltava erilliset tilat:

— eläinten pitämiseen ja eristämiseen,

— siemennesteen keräykseen,

— työvälineiden puhdistamiseen ja desinfiointiin,

— siemennesteen käsittelyyn ja

— siemennesteen varastointiin.

3 Niiden on oltava rakennettu tai niitä on pidettävä eristettynä siten, että ne eivät joudu mihinkään kosketukseen ulkopuolisten eläinten kanssa.

4 Niissä olevien 2 kohdassa tarkoitettujen tilojen on oltava helposti puhdistettavat ja desinfioitavat.

II. *Keinosiemennysasemien valvontaa koskevat edellytykset*

1 Keinosiemennysasemia on valvottava sen varmistamiseksi, että niissä pidetään ainoastaan eläimiä, joiden siemennestettä on tarkoitus kerätä. Muita kotieläimiä voidaan kuitenkin pitää näissä asemissa, jos ne täyttävät jäljempänä asetetut yleiset edellytykset.

2 Keinoseimennysasemien on valvottava sen varmistamiseksi, että pidetään yllä tiedostoa, josta käy ilmi:

— laitoksessa pidettyjen eläinten tunnistusmerkinnät,

— tiedot eläinten siirroista (keskukseen ja pois keskuksesta),

— suoritetut terveystarkastukset,

— eläinten aikaisempi terveydentila,

— siemennesteen määräpaikka,

— tiedot siemennesteen varastoinnista.

3 Virkaeläinlääkärin on tarkastettava siemennesteasemat vähintään kaksi kertaa vuodessa sen varmistamiseksi, että asemat täyttävät hyväksynnälle ja valvonnalle asetetut edellytykset.

4 Keinosiemennysasemilla on oltava pätevät työntekijät, jotka ovat saaneet riittävää koulutusta desinfiointi- ja hygieniamenetelmistä, joilla voidaan ehkäistä tautien leviäminen.

5 Keinosiemennysasemia on valvottava sen varmistamiseksi, että

— siemennestettä kerätään, käsitellään ja varastoidaan ainoastaan näihin tehtäviin varatuissa tiloissa,

— kaikki välineet, jotka joutuvat siemennesteen tai sitä luovuttavan eläimen kanssa kosketuksiin siemennesteen keräyksen tai käsittelyn aikana, steriloidaan tai desinfioidaan asianmukaisesti ennen jokaista käyttökertaa,

— jokainen astia, jossa siemennestettä säilytetään tai kuljetetaan, desinfioidaan tai steriloidaan ennen jokaista käyttökertaa.

6 Keinosiemennysasemilla on huolehdittava, että

— siemennesteen käsittelyssä käytettävät eläinperäiset aineet (lisäaineet tai laimennusnesteet) eivät aiheuta vaaraa terveydelle tai ne on käsitelty ennen käyttöä siten, että tällainen vaara vältetään.

— käytettäviä pakastusnesteitä ei ole aikaisemmin käytetty eläinperäisten tuotteiden käsittelyyn.

7 Keinosiemennysasemien on varmistettava, että jokainen siemenneste-erä voidaan tunnistaa siten, että keräyspäivä, luovuttaja ja sen rotu käy ilmi samoin kuin keräyksen tehneen hyväksytyn aseman nimi.

▼B

II LUKU

Määräykset keinosiemennysasemien toiminnasta

Vastaanotettavan luovuttajauroksen vaatimukset

A. ORIT

Siemennestettä voidaan kerätä ainoastaan oreilta, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset virkaeläinlääkäriä tyydyttävällä tavalla:

1 Niiden terveydentilan tulee olla hyvä siemennesteen keräyshetkellä.

2 Niiden on täytettävä direktiivin 90/426/ETY vaatimukset ja oltava lähtöisin tiloilta, jotka täyttävät myös kyseiset vaatimukset.

3 Niiden on täytynyt ensimmäistä keräystä edeltävien 60 päivän aikana saada negatiiviset tulokset seuraavista kokeista:

a) geeli-immunodiffuusiokoe, toiselta nimeltään ”hammastuskoe”, näivetystaudin esiintymisen tutkimiseksi,

b) seroneutralisaatiokoe (laimennus < 1 : 4), ja positiivisen reaktion tapauksessa sen lisäksi koko siemennesteen virologinen tutkimus virusarteriitin esiintymisen tutkimiseksi,

c) *Taylorella equigenitalis* -taudinaiheuttajan eristäminen vähintään virtsaputkesta ja siemensyöksyä edeltävästä nesteestä otetuista näytteistä hevosen tarttuvan kohtutulehduksen esiintymisen tutkimiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän laboratorion on vahvistettava näiden kokeiden tulokset.

Edellä olevassa 3 kohdan ensimmäisessä lauseessa mainittuna aikana ja siemennesteen keräyskautena oreja ei saa astuttaa.

B. PÄSSIT JA PUKIT

1 Siemennestettä voidaan kerätä ainoastaan asemilta ja tiloilta lähtöisin olevilta pässeiltä ja pukeilta, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset virkaeläinlääkäriä tyydyttävällä tavalla:

a) Niiden terveydentila on hyvä siemennesteen keräyspäivänä.

b) Ne täyttävät yhteisön sisäisestä kaupasta annetun direktiivin 91/68/ETY 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyt vaatimukset.

Luovuttajaeläinten on lisäksi keräystä edeltävien 30 päivän aikana saatava negatiivinen tulos seuraavista kokeista:

— direktiivin 91/68/ETY liitteen C mukainen koe luomistaudin *(Brucella melitensis)* esiintymisen tutkimiseksi,

— direktiivin 91/68/ETY liitteen D mukainen koe tarttuvan lisäkivestulehduksen *(Brucella ovis)* esiintymisen tutkimiseksi,

— koe synnynnäisen keskushermoston myeliiniaineenvaihduntahäiriön aiheuttajan (Border disease -virus) eristämiseksi,

c) Niille on tehtävä kaikki asiaankuuluvat tarkastukset ja kokeet sen varmistamiseksi, että a ja b alakohdan vaatimukset täytetään.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kokeet on tehtävä jäsenvaltion hyväksymässä laboratoriossa.

C. Jos jonkin A tai B kohdassa tarkoitetun kokeen tulos osoittautuu positiiviseksi, eläin on eristettävä ja sen siemennestettä, joka on kerätty viimeksi saadun negatiivisen koetuloksen jälkeen, ei saa saattaa markkinoille. Tämä koskee myös muiden samalla tilalla tai samalla keinosiemennysasemalla pidettävien eläinten siemennestettä siitä päivästä lähtien, jona positiivinen koetulos on saatu. Kaupankäyntiä voidaan jatkaa vasta kun keskuksen terveystilanne on palautettu.

III LUKU

Siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevat vaatimukset

Siementen, munasolujen ja alkioiden tulee olla kerätty, käsitelty, pesty ja säilytetty elävistä pieneliöistä vapaassa biologisessa tuotteessa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) Munasolujen ja alkioiden pesun tulee tapahtua tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Niiden keton on säilyttävä koskemattomana ennen pesua ja sen aikana. Samalla kertaa voidaan pestä ainoastaan yhden luovuttajan munasoluja ja alkioita. Jokaisen munasolun ja alkion keton koko ala on tarkastettava pesun jälkeen vähintään 50-kertaisella suurennoksella, ja on todistettava, että se on koskematon eikä siihen ole liittynyt vieraita aineita.

▼B

b) Elatusaineet ja liuokset, joita käytetään alkioiden ja munasolujen keräyksessä, jäädytyksessä ja säilytyksessä, on steriloitava hyväksytyllä menetelmällä, 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja käsiteltävä siten, että ne pysyvät steriileinä. Keräyksessä, pesussa ja säilytyksessä käytettäviin elatusaineisiin voidaan lisätä antibioottia 26 artiklassa säädettyä yksityiskohtaista menettelyä noudattaen määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

c) Kaikki munasolujen ja alkioiden keräyksessä, käsittelyssä, pesussa, jäädytyksessä ja säilytyksessä käytettävät välineet on steriloitava ennen käyttöä.

d) Erityisesti siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keruussa ja pesussa käytettäville nesteille on tehtävä 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavia täydentäviä kokeita sen osoittamiseksi, ettei niissä esiinny taudinaiheuttajia.

e) Siemennestettä, munasoluja ja alkioita on pidettävä steriileissä astioissa (kuten ampulleissa tai puikoissa, jotka on asianmukaisesti tunnistettavissa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavalla tavalla), jotka:

— saavat sisältää ainoastaan yhden uros- tai naaraspuolisen luovuttajan tuotetta.

— on sinetöitävä alkoholissa tai tuoreessa nestemäisessä typessä jäädyttämisen yhteydessä ja merkittävä

sekä laitettava nestemäistä typpeä sisältäviin säilytysastioihin, jotka eivät ole vaarassa saastuttaa tuotetta.

f) Niitä on säilytettävä hyväksytyissä olosuhteissa vähintään 30 vuorokautta ennen lähettämistä.

g) Siemenneste, munasolut ja alkiot on kuljetettava pulloissa, jotka on pesty, desinfioitu tai steriloitu ennen käyttöä.

IV LUKU

Naaraspuoliset luovuttajat

Naaraspuolisia eläimiä voidaan käyttää munasolujen tai alkioiden luovutukseen vain, jos ne täyttävät virkaeläinlääkäriä tyydyttävällä tavalla yhteisön sisäisestä jalostukseen tai tuotantoon tarkoitettujen elävien eläinten kaupasta annettujen kyseistä lajia koskevien direktiivien vaatimukset, toisin sanoen sikojen osalta direktiivin 64/432/ETY, tammojen osalta direktiivin 90/426/ETY ja uuhien ja vuohien osalta direktiivin 91/68/ETY vaatimukset, ja niiden on oltava lähtöisin karjoista, jotka myös täyttävät nämä vaatimukset.

▼B

LIITE E

TODISTUS

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖ

1. Lähettäjä (Nimi ja täydellinen osoite) 3. Vastaanottaja (Nimi ja täydellinen osoite)	**TERVEYSTODISTUS** **N:o** **ALKUPERÄINEN** [a] 2. Alkuperävaltio 4. TOIMIVALTAINEN VIRANOMAINEN
	5. Osoite — alkuperätilan tai alkuperäyhteisön, -laitoksen tai -keskuksen [b] — määräpaikkana olevan tilan, liikkeen, hyväksytyn yhteisön tai laitoksen tai keskuksen [b]
6. Lastauspaikka 7. Kuljetusväline	
8. Laji	
9. Eläinten/mehiläispesien/emoerien (emot kuhnureineen) lukumäärä [b]	
10. Erän tunnistusmerkinnät	
11. VAKUUTUS [c] Tehty (paikka): . . . . . (aika):	Allekirjoitus: Nimi (suurakkosin): Arvo ja virka-asema:

[a] Jokaisen erän mukana on oltava oma todistus; alkuperäinen todistus seuraa lähetyksen mukana lopulliseen määräpaikkaan asti ja se on voimassa 10 päivää.
[b] Tarpeeton viivataan yli.
[c] Täydennetään eläinten lastausta edeltävien 24 tunnin kuluessa direktiivin 92/65/ETY 5–11 artiklan mukaisesti.